

Vojtěch Janoušek

Vojtěch Janoušek se narodil 14. ledna 1945 v Praze. Zde ve čtvrti Bohdalec trávil i své dětství, dokud se o něj kvůli podlomenému zdraví způsobené rodinnými traumaty nezačala starat sestra, která bydlela na hoře Svaté Kateřiny v Krušných horách, případně strýček na statku.

V této době mu chyběl nejvíce otec, který se spolu s dalšími členy rodiny dostal do konfliktu s režimem. Věznění byli jeho otec, matka i bratr.

Roku 1953 byl zatčen jeho bratr. Při soudním procesu byli spolu s ním souzeni také otec a matka. Bratr byl odsouzen na 2 roky, otec na 1 rok, matka na 16 měsíců. Ovšem díky amnestii prezidenta Antonína Zápotockého, jim byly tresty o 1 rok sníženy. Bratr tedy ve vězení strávil 1 rok, otec do výkonu trestu nenastoupil, ale odsouzením přišel o práci pokladníka v mincovní záložně a byl nucen pracovat jako dělník. Matce zbývaly 4 měsíce trestu, na které nenastoupila, díky tomu, že vychovávala dítě do 10 let. Malému Vojtěchovi bylo 8 let.

Jako velmi nepříjemný zážitek pro malého hochy bylo zatčení matky a jeho průběh, kdy si STB přišla pro maminku domů. Přítomnost těch zlých mužů a jejich chování, kdy si dovolili klepat popel z cigaret do svěcené vody, utkvělo malému Vojtěchovi v hlavě.

Psal se rok 1955, kdy se bratr vrátil z vězení. Krátce nato byl znovu zadržen a odsouzen otec a tentokrát za velezradu na 10 let odnětí svobody. Tresty za toto provinění se pohybovaly v rozmezí 10-25 let, pan Janoušek tedy dostal trest "nejnižší". Na malého Vojtěcha nejvíce zapůsobilo vyprávění matky, která se vrátila od soudu. Když otcí potvrdili trest na 10 let, advokát byl velmi spokojený a doporučoval matce "to berte, to berte" ...

Po odsouzení otce malý Vojtěch zřejmě pod tíhou okolností onemocněl a velkou část školní výuky promarodil. Ve škole se mu spolužáci vysmívaly, že je jeho otec v kriminále. Bránil se tím, že je to kvůli politice, což je umlčelo. Vzhledem ke zdravotnímu stavu, se matka rozhodla ho poslat k sestře do Krušných hor. Zde se mu dařilo lépe, sestra byla učitelka na místní škole a spolužáci ho také přijali.

Otcí byl nakonec trest snížen na 5 a půl roku, ovšem po ztrátě zaměstnání, mu byl zabaven i majetek a přišel o občanská práva.

Vojtěchova o 13 let starší sestra roku 1951 maturovala, ale kvůli posudku uličního výboru dál ve studiu pokračovat nemohla. Absolvovala tedy jen pedagogický

kurz a začala v pohraničí pracovat jako učitelka.

Poté co se otec vrátil z vězení, nechal na rohu parcely u domu postavit velký železný kříž, jako symbol boží ochrany celé jeho rodiny za války.